Bůček

Vladimír Merta

Ve dvanáct skončilo nahrávání
předem po□krábané desky
hráči se učesali – tak ahoj
ahoj a mějte se tu hezky
a já mám dojem □e to co si ka□dej z nás
doma sám pro sebe hraje
nikdo nikdy v týdle zemi
na desku nenahraje
Zbyli jsme dva co za□li na jedno pivo
do kantýny na stojáka dole
upocený lidi stáli frontu na oběd
a jedli na □pinavým pocákaným vikslajvantovým stole
zachytil jsem jejich závistivej pohled –
– jak to □e je otravujem?
známe jenom kanape chlast a zadní ló□e kina
a ráno nemusíme vstávat proto□e nikde nepracujem
styděl jsem se za sebe i za ně
chtělo se mi tančit hulákat a zpívat –
– čí je to vina □e jsem zůstal stát a mlčel?
Nevím asi se bojím neumím to jinak
Ne to není proti dělníkům – do hajzlu s písničkama
ti u soustruhů dávno věděj svoje
to je pro vás byrokrati s bílejma límečkama
co □erete ten svůj □ivot
jako uma□těnej bůček vstoje
pro lidi co se dr□ej dál svejch míst
l□ící a □aludečních vředů
ne takhle □ít a umřít nechci neumím nedovedu
Vy□li jsme do de□tě
s nedopitejma půllitrama v ruce
a já povídám – člověče my kradem!
Nevadí – povídá□ – po□leme ho zítra po□tou
nebo pří□tě □oupnem na pult zadem
my kradem párkrát za □ivot
a voni kradou pětadvacetkrát za den
tak jsme □li dál a dé□□ nám padal
z nebe do půllitrů volným pádem
Nastoupil jsem s půllitrem do tramvaje
chtěl jsem se dostat na chvíli mezi lidi
chtěl jsem se jenom na malou chvíli schovat
a chlápek v ko□áku z krokodýlí ků□e
za mnou začal pod aktovkou onanovat
zápach z tý uma□těný kantýny
se za mnou do tramvaje naták
a úplně jiný blues
který nikdy nikdo v týdle zemi na desku nenahraje
se za mnou táhlo domů v patách

Tištěno z pisnicky-akordy.cz

Sponzor: www.srovnavac.cz - vyberte si pojištění online!